

1152

2

REVĂRSATUL ZORILOR

1 IANUARIE 1931
NUMARUL 1

RAVÂRSATUL ZORILOR

Viena

1 Ianuarie 1931

No. 1

Organizația lui Satan

„Pământul se clatină cu un om beat, tremură ca o colbă, păcatul lui îl apasă, cade, și nu se mai ridică.“
— Isaia 24 : 20.

(Partea II-a)

JEHOVA a declarat, că El a făcut pământul natural, și acela va rămânea în vece (Eclesiast 1 : 4; Isaia 45 : 12, 18); este deci cert, că „pământul“ amintit aici din profeția lui Isaia, nu înseamnă pământul fizic, ci înseamnă o organizație în dușmănie cu Dumnezeu, deci închipue pe organizația lui Satan. Satan este deja aruncat jos din cer, iar pe organizația sa, care mai există, Dumnezeu va nimici-o prin Christosul său. Matei 24 : 21, 22.

² Babilonul, Egiptul și Asiria, aceste trei mari organizații pământești împreună au fost organizațiile lui Satan, și îl arată din diferite puncte de vedere. Babilon este mama, pe care Iehova în cuvântul său o numește de „desfrânata cea mare“ și de „mama desfrânatelor“. (Apocalips 17 : 1—5) Pe celelalte organizații în dușmănie cu Iehova, cari și acuma îl atacă și îi defaimă numele și persecută pe unșii săi, le-a născut organizația lui Satan. Iar o religie ce a ajuns sub influența lui Satan, a stricat pe politicianii și capitaliștii pământului, și i-a făcut să se ojună lu Iehova. Cuvântul lui Dumnezeu declară înainte, că la timpul său grupele politice și financiare vor ajunge la oarecare cunoștință a adevărului și atunci vor urî pe „desfrânata“ cea de demult, și o vor dezbrăca și o vor pustii împreună cu toate lucrurile văzute din această organizație nelegiuită. — Apocalips 17 : 1—17; Isaia 10 : 5, 6.

³ Asiria reprezintă pe organizația lui Satan, îndeosebi referitor la acel timp, când domnitorii politicieni vor stăpâni asupra națunilor, și aceia conlucrează cu asociații lor puteri financiare și sub conducerea ei încearcă să sprijinească și să susțină o religie falsă, care lucri îl vor continua până la căderea lor definitivă. Egiptul, care asemenea a fost organizația Diavolului, scoate la iveală mai ales puterea financiară, iar aceasta din partea ei aduce la iveală puterea militară și o susține; iar în același timp politicienii și conducătorii religioși conlucrează în interesul ducerii la îndeplinire a politiceii puterilor comerciale. Ca mama întregii organizații nelegiuite figurează Babilonul, și aceasta cu atât mai mult, cu cât chiar dela origina ei reprezintă pe organizația Diavolului; iar

aceia, cari devin o parte din Babilon — prin urmare — poartă și numel lui, sunt numiți Babilon.

Falsificare

⁴ Cercetătorul profețiilor va vedea, că toate părțile organizației lui Dumnezeu le-au falsificat dupăcum au putut. Este un fapt bine cunoscut, că Satan întotdeauna și-a dat silința, ca să provoace, defaima și să-și bată joc de Dumnezeu, să defaima și să calce sub picioare numele lui Dumnezeu în fața creaturilor sale și a voit să despartă toate creaturile dela marele lor Dumnezeu. Compararea acestor două lucruri este interesantă.

Cel adevărat

⁵ Dumnezeuul Atotputernic: El este creatorul, părintele și bărbatul Sionului. El este sfânt.

⁶ Sion: Femeia, este simbolul Sionului organizația lui Dumnezeu; ea este mama; care naște, femeia sfântă, pe care Iehova o aproabă.

⁷ Sămânța: unșul lui Dumnezeu pentru executarea hotărârilor sale, al cărui cap este Isus Christos.

Falsul (imitația)

⁸ Satan zeul fals și imitator: creatorul și părintele Babilonului; bărbatul „desfrânatei“ celei de demult; părintele răului (păcatului).

⁹ Babilon: Femeia (soția), simbolul organizației lui Satan; mama organizației lui Satan; soția; desfrânata și „mama desfrânatelor (al organizațiilor desfrânate)“.

¹⁰ Sămânța: Domnitorii unși ai lui Satan, adecă aceia, pe cari i-a încredințat și îi folosește spre cârmuirea văzută a organizației sale de pe pământ, mai cuseamă conducătorii sistemelor religioase. — Ioan 8 : 42—44.

¹¹ Iehova Dumnezeu, chiar în cea dintâie profeție așa a vorbit: „... dușmănie (ură și neînțelegere) voi pune între tine (Satan) și femeie (femeia lui Dumnezeu, organizația sa) între sămânța ta și sămânța ei; aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei răni călcâiul.“ (I Moise 3 : 15) Această profeție trebuie să se împlinească, și acuma a sosit timpul pentru împlinirea ei; punctul decisiv încă nu a sosit, dar va sosi în viitorul apropiat. Cele

două semințe acume se desvoltă și se vor arăta. Dușmănia nu numai că există, dar se va și vedea.

Alt semn

¹² În cer s'a mai arătat alt semn: de odă s'a văzut un mare bălaur roș, cu șapte capete, zece coarne și șapte cununii împărătești pe capete." (Apocalips 12 : 3) „Alt semn“ amintit aici în acest text, a apărut în același timp cu semnul sau minunea mare descrisă în versul întâi al acestui capitol. Semnul dintâi este fecia, care se pregătea să nască pe „copilul bărbat“; iar celălalt semn este bălaurul roșu, gata să înghită pe „copilul bărbat“. Amândouă aceste semne există de demult, dar aceloră, cari au priveghiat după sfatul lui Isus, amândouă li s'au arătat într'un timp. — Matei 24 : 42.

¹³ Pe aceste mari semne sau minuni, aceia le vor înțelege după deschiderea clasei templului cari sunt credincioși față de Iehova și cari se bucură de privilegiul, că au fost strânși în starea templului. În 1918 s'a întâmplat, că s'a deschis templul din cer și adevărații urmași ai lui Isus de pe pământ după acest timp au observat și recunoscut aceste semne și minuni. Ceice văd semnele aceste au datorința, ca mai întâi să atragă asupra acestui fapt atenția tovarășilor lor creștini iar în urmă sunt datori să comunice aceasta tuturor aceloră, cari au urechi să audă. Aceste semne, formează dovezi convingătoare a prezenței Domnului, începutul împărăției sale și al existenței puterilor ce se luptă împotriva împărăției. Adevărul ce ne dă seamă despre aceste lucruri, este de mare importanță pentru cercetător.

¹⁴ Unii dintre cei ce se numesc creștini, nu au văzut niciuna dintre aceste semne sau minuni. Ei nu știu, că Iehova Dumnezeu are o organizație; și nu știu nici aceia, că Satan are o organizație, pentru aceasta așa cred, că nu este potrivit să se spună ceva despre Satan, despre organizația sa și despre uneltele pe cari le folosește. E sigur, că aceștia au aderat sau clipocesc și nu au fost atenți la desvălirea așezămintelor dumnezești. Isus a prezis, că va fi pe pământ o clasă a creștinilor, ce susțin a fi creștini, cărora le dă sfatul, ca să-și ungă ochii cu alifie pentru ochi (pregătită din adevăr și lumină), ca să vadă. (Apocalips 3 : 18) Deoarece nu fac aceasta, pentru aceasta nu pot să între nici în starea templului.

¹⁵ Este sigur, că adunarea lui Dumnezeu de pe pământ, din zilele de pe urmă va experimenta, că între cei ce se numesc creștini se vor distinge mulți căldicei, pentru că Isus, marele profet al lui Dumnezeu a prezis aceasta. Credem, că adevărul descoperit aici, va trezi pe cei somnuroși și căldicei, ca să se poată folosi de marele privilegiu pe care Domnul le-a așezat în mână.

¹⁶ Înaintea aceloră, cari sunt deplin treji, și cari țin la Domnul, stă clar, că prin semnul său minunea cea dintâi descrisă de Domnul Isus, este arătată organizația lui Dumnezeu adică începutul

împărăției lui Isus Christos. Afară de aceasta se mai dovedește, că semnul sau minunea celălaltă este organizația lui Satan, care pune în acțiune toată puterea sa pentru nimicirea „sămânței“ organizației lui Dumnezeu, și pentru defăimarea numelui lui Dumnezeu, și-și arată toată fărâdelegea.

¹⁷ Se vede clar pe baza dovezilor înșirate, că Satan în timpul orasului Ninive a început la zidirea organizației sale. Însemnările despre Babilon, Egipt și Asiria din cuvântul lui Dumnezeu, le-a scris spre mângăierea, încurajarea și luminarea poporului său, anume al aceloră, cari trăesc în timpul de pe urmă. (Romani 15 : 4; I Corinteni 10 : 11) Acuma a sosit timpul stabilit de Dumnezeu, pentru priceperea înțelesului însemnării despre aceste trei domnii mondiale. Nu se poate spune, că însemnările despre aceste trei domnii mondiale nu servesc alta decât o istorie veche, cu care n'avem ce ne bate capul. Pentru că faptul, că numai acum încep să se descopere aceste semne și minuni înaintea oamenilor, acum, când Dumnezeu zidește Sionul, dovedește, că acuma a sosit timpul hotărât, când Dumnezeu doarește, ca poporul său să examineze cu grije pe acele istorii din vechime și să le înțeleagă înțelesul. Istoria despre Babilon, Egipt și Asiria desigur pentru aceia este atât de pronunțată în darea de seamă dumnezeiască, ca prin aceasta cercetătorul să poată recunoaște fărâdelegea și uriciunea organizației lui Satan în timpul sau după timpul apariției semnelor marelui bălaur roșu.

¹⁸ Satan se va năzui din toate puterile sale, să falsifice cele spuse aici, deoarece cele enumerate aici îl descoperă pe el și căile sale nelegiuite. Sistemul lui Satan a fost totdeauna falsificarea și iscodirile mincinoase, și până în ziua de azi poartă sigilul minciunii și al amăgirii. El amăgește pe oameni, și invinueste pe aceia, cari doresc să procedeze cu dreptate; este dușmanul lui Dumnezeu și a oricărui adevăr, și înghite orice, ce ar aduce cinste și onoare numelui lui Iehova.

¹⁹ Satan va încerca, ca să facă pe unii să creadă, că prin următoarele rânduri, am dori să întărîm popoarele împotriva guvernelor lor. Dar noi n'avem deloc intenția aceasta. Prin revoluție sau răscoală oamenii nu pot ajunge la nimica: oamenii sunt legați de picioare și de mâini, sunt neputincioși. Ei se găsesc cu totul în puterea Iavolului și a organizației sale. Le este imposibil să se elibereze. Și așa precum Izraelții erau în robie în Egipt, tot astfel se află toate popoarele ce pe pământ în robia organizației lui Satan. Dumnezeu îi va elibera la timpul său și în modul său pe care-l crede de bine: și anume așa, dupăcum ne descrie aceasta Scriptura, și cum arătăm aici. Noi numai pentru aceia atragem atenția asupra organizației lui Satan, ca oamenii să se depărteze dela aceia și să se întoarcă cu toată inima către Dumnezeu și la Domnul, și astfel să se împărtășească de binecuvântările lui.

20 Mulțimi nenumărate de oameni se află în prinsoarea organizației Diavolului, fără să știe ce-i apasă. Între națiunile de pe pământ, nu încape nici o îndoială, că mulți domnitori sau conducători ar dori cu sinceritate, ca oamenii să trăiască în împrejurări mai prielnice. Mulți dintre acești bărbați s'au folosit de toate puterile lor să repare și să îmbunătățească sistemele de cârmuire și stările poporului. Acuma însă a sosit timpul lui Dumnezeu, când trebuie comunicat popoarelor și domnitorilor, că afară de puterea lui Dumnezeu nimenia și nimica alta nu poate aduce ușurare și nici binecuvântare. Este deci important să cunoaștem și să apreciem organizația lui Dumnezeu, în același timp să mai putem recunoaște și înțelege și pe organizația și uriciunea organizației lui Satan.

Puterile stăpânitoare de azi

21 Cele mai puternice națiuni de pe pământ se numesc „creștinătate“, întrucât susțin, că religia lor este „religie creștină“. Iar pe celelalte națiuni, cari nu susțin, că se închină lui Dumnezeu și Isus Christos, cari însă cinstesc idoli, îi numesc „păgâni“. Sunt două mari organizații, organizația lui Dumnezeu, și organizația lui Satan. Națiunile de azi de pe pământ la care organizație aparțin oare? La această întrebare probabil, că fiecare om cinstit cu cugetare dreaptă vrea să răspundă cu sinceritate, deoarece este vorba de binele comun. Prejudiciul cuiva față de adevăr nu poate să asigure înfăptuire durabilă pentru nimenia. Deci las' să luăm la examinare faptele fără prejudiciu și cu sinceritate, și să răspundem la întrebările ivite așa dupăcum sunt faptele.

22 Națiunile susțin, că religia cunoscută sub numirea de „creștinătate“, este creștină. Dar așa este oare? Un creștin trebuie să fie urmașul adevărat al lui Isus Christos, trebuie să asculte de Dumnezeu. Înaintea lui trebuie să se închine, și să-l recunoască. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie adevăr pentru dânsul, pentru că marele profet Isus Christos a zis, că cuvântul său este adevăr. (Ioan 17 : 17) Azi însă foarte mulți conducători ai „creștinătății“ neagă adevărul — inspirația dumnezeiască a Bibliei — neagă faptul, că sângele lui Isus a câștigat prețul de răscumpărare din prinsoarea păcatului și a morții, în interesul omenirii. Doar cuvântul lui Dumnezeu declară lămurit, că afară de aceasta nu există alt mijloc de mântuire. (Fapte 4 : 12) Toți predicatorii curentului modernist neagă, că Dumnezeu a creat desăvârșit pe om, și că omul a căzut în urma păcatului, că jertfa lui Isus a fost adusă pentru câștigarea prețului de răscumpărare pentru om. Și totuși susțin că sunt creștini, și chiar ei sunt conducătorii religioși ai creștinătății.

23 Însă în organizația lui Dumnezeu nu pot fi două clase conducătoare diferite, pentru că Dumnezeu nu este părtinitorul neorânduului. În creștinătate însă sunt două sau mai multe feluri de

clase conducătoare, anume modernistii și fundamentalistii, afară de dânsii vin cei cu știința creștină și alții. Fundamentalistii (ortodocșii) învață toți, fără excepție, că fiecare are într'ânsul un suflet nemuritor, care prinurmăre nu poate să moară; care suflet trăiește mai departe și după cazul morții și anume ori mântuit, ori în chinul vecinic. Această învățătură se bazează pe minciuna lui Satan, despre care Isus a declarat, că el este părintele mincinoșilor. (I Moise 3 : 4; Ioan 8 : 44) Conducătorii fundamentalisti prin această învățătură neagă aceia, că sângele lui Isus s'a vărsat în scopul să câștige omenirii ocazia pentru primirea vieții; ci neagă și aceia, că Dumnezeu va face parte tuturoră să fie restatornicii și mântuiți la viață vecinică pe pământ.

24 Isus Christos, numele căruia îl poartă întreaga creștinătate, a repetat porunca Tatălui: „Să nu omori“, și a aplicat-o tuturor creștinilor. A învățat și aceia, că cel ce urește pe fratele său, este ucigător de om. Aproape fără excepție, toți preoții modernisti și ortodocși au vestit și învățat pe popor în spiritul urei, și au îndemnat pe oameni să se omoare unul pe altul. În marele război două partide au stat față'n față și preoții și mai marii turmelor creștinătății au luat parte la el într'un număr egal de amândouă părțile; și toți au atârnat pe popor să ucidă pe frații lor, cari se află de partea dușmanului. La aceasta desigur nu spiritul organizației lui Dumnezeu i-a condus.

25 Isus s'a ferit, să se amestece în treburile politice ale lumii acesteia. Cu toate că era în lume, dar nu făcea parte din ea. El a biruit lumea, și pe învățăceii săii asemenea i-a îndrumat să biruiască lumea. (Ioan 16 : 33; 8 : 25; 18 : 36—38) Această poruncă a motivat-o cu aceia, ce și azi este valabil, că Satan este domnitorul sau zeul nevăzut al lumii. (Ioan 12 : 31; 14 : 30) Învățăceii lui credincioși, apostolii, pe cari Domnul i-a pus de învățători și reprezentanți, Dumnezeu i-a împuternicit ca să învețe pe urmașii credincioși ai lui Isus, ca să se deosebească și să steie departe de lume, și să se consacreze pentru lucrul vestirei despre regele lui Dumnezeu și despre împărăția lui dreaptă. — II Corinteni 6 : 17, 18; Iacov 1 : 27.

26 Ei au învățat, că cel ce se ține de urmaș al Domnului, și totuși se face părtaș sau prieten cu lumea, este desfrânat și se face dușman lui Dumnezeu. (Iacov 4 : 4; I Ioan 2 : 15) Însă la politica lumii i-au parte toți preoții diferitelor sisteme religioase, și catolicii și protestanții i-au parte, ei caută să pună sub controlul lor pe elementele politice așa zisei „creștinătăți“. Acești preoți au desfășurat activitate și în jurul războiului mondial. O astfel de purtare însă se contrazice cu voința lui Dumnezeu.

27 Unii poate vor spune: Oare la timpul său nu Isus cu apostolii au organizat biserica, și preo-

ții oare nu la această biserică se alipese și acuma? Biserica aleasă a lui Dumnezeu de pe pământul natural, că Isus și apostolii au întemeiat-o, și aceea corporațiune creștină a și urmat într'adevăr învățăturile lui Isus. Această alegere atunci era curată, pe care apostolul o numește de fecioară curată logodită cu Christos. (II Corinteni 11 : 2) Însă mai târziu Satan a amăgit această organizație, prin organizația sa proprie.

²¹ Și aceea este adevărat, că Izraeliții au folosit numele lui Iehova, au fost aliații lui, și s'au învoit să facă voia lui Dumnezeu. Ei au fost prevestitorii profetici ai poporului lui Dumnezeu. Dar deoarece au devenit necredincioși, Dumnezeu și-a întors favorul său dela ei, și au ajuns în prisoarea Babilonului. Tot ce s'a întâmplat cu dânșii a avut însemnătate profetică și a arătat înainte, ce se va întâmpla cu aceea, cari în „biserica numită creștinătate“ ocupă roluri de conducători.

²² Religia numită de „religie creștină“ și organizată în această calitate încă cu multe secole mai înainte a încetat de a mai figura ca religia adevărată, deoarece „mai marii turmei“, conducătorii au căzut și au ajuns în prisoarea Babilonului, a organizației Diavolului. Aceasta a fost cauzată de necredințioșia lor față de Dumnezeu și Christos, iar cu timpul Satan a amăgit pe întreaga organizație, a stricat-o și supus-o stăpânirii sale; pe oameni i-a orbit și i-a pus pe calea rătăcirii, pierzând calea adevărului și al studierii cuvântului lui Dumnezeu. De aici încolo, organizația aceasta numai cu numele a mai fost creștină, se mai găseau în organizație unii oameni buni și cinstiți, însă cei mai mulți au fost fățarnici.

²³ Acuma ar putea întreba cineva: Cu toate acestea nu această religie este religia adevărată creștină? Pentru că nu se poate tăgădui, că religia creștinătății stăruiește lângă numele lui Isus Christos și a lui Dumnezeu și doar se roagă și chimaă în ajutor în public numele Domnului Isus Christos și al lui Dumnezeu. La aceasta răspundem, că Satan s'a folosit totdeauna de unelte violente, amăgitoare. Chiar la începutul istoriei omenești a înduplecat pe oameni, ca să se numească în mod fățarnic după numele lui Iehova; acest metod el l'a mai aplicat de mai multe ori de atunci încoace. — I Moise 4 : 26.

²⁴ Izraeliții au fost poporul ales al lui Dumnezeu, cu care a făcut legământ, și s'au numit după numele Domnului; însă Dumnezeu așa a vorbit către ei din cauza necredințioșiei lor: „Fiindcă poporul acesta se apropie de mine cu gura sa, și mă onorează cu buzele sale; dară inima lui este departe de mine.“ (Ișai 29 : 13) Apostolul Pavel tot în acest fel a profetizat de timpul în care trăim: „Cunoaște însă aceasta, că în zilele din urmă vor fi timpuri foarte primejdioase. Pentru că vor fi oamenii iubitori de sine înseși... mai mult iubitori de plăceri decât de Dumnezeu; vor părea evlavioși, dar în viață vor tăgădui ceiace face puterea evlaviei. — II Timotei 3 : 1—5.

²⁵ După cum oamenii în timpul lui Enos erau fățarnici și se numeau după numele lui Dumnezeu (I Moise 4 : 26); și după cum fariseii și ceilalți conducători ai Evreilor tot după numele lui Dumnezeu s'au numit, dar tot fățarnici au fost și ei (Matei 23 : 12—35); asemenea acestora, și aceea conducători religioși ai creștinătății, cari susțin, că stau lângă Dumnezeu, fiindcă i-au pe buzele lor numele lui Christos, și se numesc creștini, însă cu vorbirile și faptele lor tăgăduesc serviciul dumnezeesc și urmarea lui Christos, sunt fățarnici. Babilon, „desfrânata“ bătrână așa a murdărit și a adus la cele rele pe creștinătatea organizată. Această faptă fărădelege, Satan a săvârșit-o prin înșelăciune, amăgire și înstreinarea oamenilor dela Dumnezeu.

²⁶ Unii cercetători ai scripturii înainte de venirea Domnului la templul său așa au crezut și au învățat că sistemul catolic este „Babilonul“ și „mama desfrânatelor“. Însă aici au greșit. Babilon este organizația lui Satan, și acesta naște pe celelalte organizațiuni. Babilon, desfrânata și mama desfrânatelor este aceea organizație, care a dus și duce în desfrâu pe celelalte organizațiuni. Când biserica dela început a lui Dumnezeu a căzut, și fiind amăgită de Satan a devenit o parte a organizației sale, atunci această organizație numită de biserică sau alegerea lui Dumnezeu, a luat asupra sa numele „mamei și și a părintelui“. Bisericile unite cu pământul și cu politica lui, cu această ocazie au devenit o parte a organizației Diavolului; așa s'a întâmplat și cu organizațiile protestante, când au căzut au prins mâna cu organizația lui Satan, s'au aliat (intovărășit) cu ea și prin aceasta s'au făcut vinovați de adulter. Diavolul a orbit pe conducătorii sistemelor catolice și protestante, și i-a condus la fărădelegi prin amăgire și înșelăciune.

²⁷ În organizațiile bisericesti catolice și protestante au fost și până acuma, și sunt și acuma oameni cinstiți și de treabă; ei însă au neglijat, ca să umble în lumina lui Christos, și pentru aceasta i-a reușit lui Satan să-i facă pe aceștia străini față de adevăr. Unii dintre dânșii, fiind ei în prisoarea Babilonului sau a organizației Diavolului, suspină după eliberare, Domnul a promis, că în timpul său îi va elibera.

²⁸ Conducătorii catolici ai creștinătății (mai cu seamă în America) acum adeseori predau catedra lor politicianilor și bărbaților financiari, ca să învețe pe popor, cu toată știința, că aceștia poate că din plăcere cuvântează, însă despre Dumnezeu și Christos nu știu aproape nimica, ba chiar sunt atești (fără credință în Dumnezeu). Ea chiar se întâmplă ici-colea și aceia, că invită pe catedrele lor pe rabinari, brahmani și budhiști și pe urmașii științei creștine, care toți neagă sîngele lui Isus, și spun poporului, că pot crede ce vreau, pentru că o religie este tot atât de bună ca și cealaltă, și așa se poate mântui printr'una ca și prin cealaltă. În toate diferitele sisteme așa

zise „creștine“, pentru aceia a intrat încurcătura, deoarece conducătorii religiilor caută să urmeze o cale de mântuire împotriva îngrijirii Domnului.

³⁶ Pe politicianii și domnitorii lumii, Babilonul, prin religia sa diavolească i-a adunat într-o turmă numită „religie organizată“, și i-a îndemnat să se dea la desfrâu nelegiuit cu această organizație fărădelege. (Apocalips 18 : 9) Babilon, această organizație diavolească și-a întins brațele periculoase, și a strâns la piept pe marii capitaliști, speculanți și stăpânitori comerciali ai pământului, și i-a invitat să ia parte la desfrânările sale nelegiuite. Astfel au fost puși aceștia de podobe turmelor lor. (Apocalips 18 : 3; Ieremia 25 : 34) Deci istoria vechiului Babilon, astfel arată înainte în mod profetic starea religioasă actuală a lumii numită „creștinătate“ sau creștinătate organizată.

Egiptul modern

³⁷ Popoarele și națiunile de mai multe veacuri stau sub controlul lui Satan, astfel ele sunt o parte din lume, iar „lumea“ este organizația Diavolului și constă din o parte văzută și alta nevăzută. Pentru aceasta le numește Scriptura „lumea rea de azi“. (Ioan 14 : 30; II Corinteni 4 : 3, 4) Istoria Egiptului Dumnezeu a însemnat-o cași o profeție și prin aceasta a prevestit stările de pe pământ de pe timpul când se întoarce Domnul și își întemează împărăția. Egiptul vechi arată mai cuseamă partea comercială și militară a organizației lui Satan de pe pământ. Pe Isus Christos l-au răstignit în lumea aceasta și Scriptura spune, că locul unde l-au răstignit este Egiptul. (Apocalips 1 : 8) Aceasta este o dovadă pe mai departe lângă faptul, că Egiptul a fost organizația Diavolului, și că această organizație (a diavolului) și azi, există pe pământ.

³⁸ Egiptul era vestit pentru bogăția și puterea militară a lui. Lumea însă nicidecum nu a fost atât de bogată ca acum, și mai cu setmă atât de avută, ca națiunile cari se numesc creștine. Dar în creștinătate numai puțini sunt miliardari sau milionari, ceilalți multe sute de milioane de oameni sunt săraci, pe cari — chiar așa cum era în Egipt — cei avuți îi apasă. Războaiele se proiectează de stăpânitorii comerciali, deoarece aceasta întinde ocazie bună comercianților să se îmbogățească. Marile instalațiuni de comunicație (trenuri și altele), bănci și instituții financiare mari, uzine electrice, marile edificii ale orașelor, și aproape toate țările cari exportează alimente, în creștinătate toate comorile lumii sunt în mâna sau sub controlul acestor stăpânitori financieri. Oare această avere uriașă și multele unelte de distrugere fac parte din organizația lui Dumnezeu? Are nevoie organizația lui Dumnezeu, al cărui cap este Christos, de astfel de unelte și arme nimici-toare? Că toate aceste lucruri fac parte din posesiunea organizației Diavolului este atât de învede-

rat, ca lumina soarelui, și nimenea nu poate să tragă la îndoială aceasta.

³⁹ Principii comerciali ai pământului primesc religia creștină, deoarece pot să obțină aceasta pentru plată; ei speră, că prin aceasta vor fi scăpați de acele plăgi ce au să vină asupra lor pentru specula lor mișească. Ei s'au înavuțit prin religia falsă a Diavolului și au putut beneficia de multe lucruri scumpe. Ei au plătit apărarea religioasă și pentru slujbe (bisericești), dar acum vine timpul cu pași grăbiți, în care vor înțelege, că au fost amăgiți de organizația diavolească numită Babilon, dar mai cu seamă de ramura precețoasă a lui.

Asiria modernă

⁴⁰ Asiria veche era o organizație puternică politică, în care stăpânitorii politicieni au fost principali, dar în realitate puterea era în mâna stăpânitorilor comerciali. Puterea comercială a avut de logos pe stăpânirea politică. Au înființat marile organizații armate, pe care le-au folosit întru executarea voinței stăpânitorilor. În treprinderile sângeroase, nemiloase ale acestei organizații au fost acoperite cu religia Diavolului. Aceasta s'a întâmplat dupăcum spune profetul: „Pentru desfrânările desfrânatei celei vechi“ — „plină de farmec, fermecătoare iscusită, care vindea neamurile prin curviile ei și popoarele prin vrăjitoriile ei.“ — Naum 3 : 4.

⁴¹ Asiria modernă, este așa zisa „creștinătate“, aceasta atât de bine se aseamănă cu Asiria veche, încât putem presupune sigur, că istoria Asiriei vechi Dumnezeu a însemnat-o pentru prezentarea stărilor actuale de pe pământ. Acum politicianii națiunilor sunt a cârmă și cu gură mare vestesc, că numai ei sunt în stare să lecuiească boalele lumii, și că numai ei pot crea niște stări multumitoare. Înapoia dâșilor cași cum ar fi (politicianii) niște avocați, stau puternicii comerciali. Aceștia furnizează echipamentele pentru armatele, ce stau să execute voința domnitorului în statele militariste.

⁴² Și după cum elementele politice și financiare ale Asiriei vechi s'au lotozat în religia Diavolului, asemenea azi elementele religioase ale creștinătății dau mână de ajutor puternicilor politicieni și financieri de pe pământ, să-și ducă la împlinire treburile în legătură cu politica lumii. Catolici, protestanți, rabinări evrei și alții reprezentanți religioși cu sigilul de aprobare pe frunte, împreună slăvesc virtuțile puterilor domnitoare moderne, și se mândresc cu aceia, că numai ei pot să aducă pace și prosperitate între oamenii de pe pământ.

⁴³ Asiria veche era o organizația sângeroasă. Dar în ce privește vărsarea de sânge, așa numita „creștinătate“, adevărat Asiria modernă este mai păcătoasă decât toate celelalte veacuri ale istoriei universale. Multe milioane și-au vărsat sângele în războiul mondial și alte milioane au căzut jertfă stăpânirilor militare ale creștinătății.

" Asiria veche, era „plină de minciuni și silnicie“. (Naum 3 : 1) Cei zece ani în urma războiului mondial asemenea arată o icoană de speculă viclană îndreptată împotriva poporului pentru jefuirea și pungășirea lui. Lumea financiară cu o viclenie bine plănuită a furat și a pungășit pe economi (farmeri din America) în care lucrare a fost ajutată și de celalte două grupe stăpânitoare. Dările le-au ridicat din cale afară, în urma acestor impuneri nebune și exagerate făcute în numele binelui public, mulți și-au pierdut casele și moșiile. Funcționarii publici, în loc să servească poporul, au devenit stăpânitorii (apăsătorii) lor. Deputații sunt numiți de capitaliști, poporului numai atât îi permite, ca să ducă la îndeplinire formalitățile alegerii, a acelor pe cari capitaliștii îi doresc. Aceasta este așa în deosebi în America. Alimentele precum și obiectele de îmbrăcăminte asemenea sunt în mâna și sub controlul instituțiilor financiare.

" Abundența în cele materiale, nicicând n'a fost atât de mare ca în timpul creștinătății moderne, cu toate acestea această comoară uriașă se găsește în posesiunea câtorva oameni. Națiunile sunt supra încărcate cu tunuri, vase de război, aeroplane, materii explozive și alte materii ce servesc la mimizarea vieții omenești. Deținătorii puterilor politice fac contracte de pace, și declară că prin aceasta pun frâu războiului, în realitate însă toate națiunile creștinătății în acelaș timp fac mai mari pregătiri de război ca oricând până acuma. Elementul politic în această pregătire este mult ajutat de elementele comerciale și religioase.

" Cu toate că elementul religios al creștinătății susține, că urmează pe Christos, cu toate acestea neagă prezența a doua a lui și împărăția sa și nu ascultă și nici nu dă atenție cuvântului lui Dumnezeu. Mulți preoți și predicatori religioși sunt îngâmfați și mândri; fac gură mare învinuesc cu mărturie mincinoasă pe adevărâții servi ai lui Dumnezeu, și vând pe toți aceia, cari se străduiesc cu sârguință să vestească adevărul poporului în numele lui Dumnezeu și al Domnului. Deoarece acești conducători religioși fac parte din organizația Diavolului, pentru aceasta celelalte grupuri stăpânitoare îi sprijinesc din interes.

" Apostolul Pavel a scris o profeție foarte potrivit pentru zilele noastre, anume a zis: „Cunoașteți însă aceasta, că în zilele din urmă vor veni timpuri primejdioase. Pentrucă oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de argint, lăudaroși, îngâmfați, defăimători, nesupuși părinților, nemulțumitori, necuvioși, fără iubire firească, neprimitori de învoire, clevetitori, neînfrânați, neimblânziți, neiubitori de bine, trădători, porniți fără chibzuială, întunecați, mai mult iubitori de plăceri, decât iubitori de Dumnezeu. Având înfățișarea temerii de Dumnezeu, dar cari au tăgăduit puterea ei; de aceștia depărtează-te!“ — II Timotei 3 : 1—5.

" Babilonul, Egiptul și Asiria reprezintă deci cele trei părți vizibile ale organizației lui Satan, și aceste trei elemente domnitoare s'au arătat și la stăpânirile mondiale cari s'au ivit mai târziu. În rând au urmat Medo-Persia, Grecia și Roma. Aceste stăpâniri mondiale, toate au urmat religia Diavolului. Religia Romei vechi au numit-o religie păgână. Cu timpul domnitorii mari, politicienii Romei au primit „religia creștină“ și multe au adus în această organizație nouă din ceremoniile păgâne. Roma s'a dezvoltat ca o mare putere militară, și interesele comerciale, politice și religioase au fost unite într-o apăsare a poporului.

" Iar în urmă imperiul Britanic a ieșit la iveală ca stăpânire mondială, în care tot așa grupele politice, comerciale și religioase, formează clasa domnitoare. Și aceasta stăpânire mondială, este o mare putere comercială, și s'a dezvoltat ca o putere militară, iar o parte a factorului guvernamental îl formează conducătorii religioși. Desigur nicidecum nu se poate susține, că careva dintre aceste stăpâniri mondiale ar fi format o parte a organizației lui Dumnezeu. Și fiindcă numai două mari organizații sunt, în consecință și această stăpânire trebuie să facă parte din organizația lui Satan.

" Aceasta este așa și în ce privește America. Și acolo aceste trei elemente ale organizației lui Satan domnesc asupra poporului.

" Războiul mondial a creat o situație favorabilă pentru alcătuirea a opta stăpânire mondială; profeția a prezis aceasta. (Isaia 8 : 9, 10; Apocalips 17 : 9, 11) Și această ligă sau contract a fost adusă în existență de politicieni, cari au fost ajutați într'aceasta de grupele financiare și militare, iar factorii religioși ai creștinătății au aprobat-o. Aceștia din urmă au declarat pe față și în public în 1919, că împărăția lui Dumnezeu de pe pământ este înlocuită și formată de Liga Națiunilor. Se poate spune sincer, că Liga Națiunilor formează vre-o parte a organizației lui Dumnezeu? Dacă nu, atunci și aceasta este din organizația Diavolului.

Împotrivorul lui Dumnezeu

" În 1914 Iehova a așezat pe tron pe Isus Christos. Și războiul mondial tot în acest an a început, și în timpul războiului mondial s'a arătat ura creștinilor față de toți aceia, cari cu sinceritate și înr'adevăr au căutat să i servească lui Iehova Dumnezeu. Marele profet a lui Dumnezeu prin cuvintele: „Și vă vor urî toate națiunile pentru numele meu“ — a profețit înainte despre aceste stări. (Matei 24 : 9) În 1914 toate națiunile creștine incurcate în război au arătat și au dat dovadă de o mare ură față de aceia, cari au stat în serviciul lui Dumnezeu și au mărturisit poporului despre împărăția lui Dumnezeu și despre binecuvântările ei pe seama tuturor oamenilor. Pe acești puțini urmași ai Domnului i-au deținut pe baza învinuirilor și mărturiilor mincinoase, i-au

adus în fața judecătorilor și i-au judecat pe nedrept. Pe unii i-au băgat în închisoare, i-au bătut, iar pe alții i-au ucis. Pe unii i-au închis în temnițele militare, s'au purtat brutal față de dânsii, și numai pentru aceia, deoarece au cercat să le fie permis să servească lui Dumnezeu, să vestească cuvântul său și să țină porunca lui care zice să nu ucizi. O astfel de ură numai din organizația lui Satan, îndemnată de Satan, a putut izvorî.

⁵³ În acest timp a apărut „sămânța lui Satan“ și a „femeii“, și s'au făcut văzute; Iehova a prezis, înainte că va pune dușmănie între acestea, și că sămânța lui Satan va răni călcâiul seminței femeii. Sămânța femeii este Christos, și cei din urmă urmași credincioși ai lui de pe pământ înțelegând și călcâiul, „membrele picioare“. Această profecie veche a început să se îplinească în 1918.

⁵⁴ Cealaltă minune mare sau semn, care a apărut după 1918 acelora, cari din harul lui Dumnezeu sunt în stare să înțeleagă vedeniile cerești, este organizația năniloasă, sângeroasă a lui Satan, care a stat pregătită pentru înghițirea împărăției lui Dumnezeu, închipuită prin nașterea copilului bărbat. (Apocalips 12 : 1—4) Este fapt bine cunoscut, că preoții și conducătorii creștinătății false urăse și persecută furios pe aceia, cari comunică poporului, că Iehova este Dumnezeuul adevărat, Christos este Regele și că împărăția lui a sosit; da pe aceia, cari vestesc, că Iehova a ridicat pe tronul său pe Christos, și în curând va întemeia cârmuirea lui dreaptă și va nimici orice rău. Diavolul urește pe aceia, cari cu credincioșie reprezintă pe Iehova și se nizuște să-i înghită; preoții și conducătorii religioși amintiți mai sus a creștinătății, fac voia părintelui lor, pentru că ei sunt „sămânța“ lui, și pentru aceasta urăse pe reprezentanții credincioși ai lui Dumnezeu. — Ioan 8 : 42, 44.

⁵⁵ Satan din creștinătatea nominală a făcut o parte din Babilon, prin urmare numele Babilon se poate aplica și creștinătății cu numele, deoarece aceia se țin de organizația lui Satan. Pe domnitorii politicii și financiar ai pământului religioșii fățarnici ai organizației lui Satan i-au atras în această organizație blăstămată. Domnul le dă în știre, că au fost înșelați; „pentru că Domnul a zis, că la timpul său ei vor cunoaște într'o măsură oareșcare situația adevărată și se vor răfui cu nemernicul de sistem religios.

Starea morală

⁵⁶ Starea morală de pe pământ a fost rea și înainte de războiul mondial, dar după războiul mondial decăderea morală este și mai rea, despre ce oricine poate să se convingă. Între funcționarii și slujbașii statului din zi în zi ce merge se face tot mai mari pungășii. Exploatarea poporului o fac într'o măsură tot mai obraznică, ziarele încontinuu dau seamă de astfel de excrocherii și în-

tâmplări scandaloase. Chiar și desfrânarea între copii școlari s'a răspândit în așa măsură, că părinții nu mai știu ce să facă. Mulți oameni cinștiți și-au dat concursul mișcărilor, cari au ținut împiedecarea fabricării și răspândirii beuturilor spirtuoase, numai pentru acela, deoarece au sperat, că prin aceasta se va putea ridica nivelul moral al omenirii. Însă faptele arată, că Diavolul devine tot mai mult stăpân pe situație și imoralitatea și desfrâul se tot lățește din ce în ce.

⁵⁷ Fumatul și beția erau privite chiar și din partea bărbaților — înainte de război — ca niște lucruri nepotrivite. Dar dela războiul mondial încoace, încă și femile beau și fumează, ba chiar uncori și mai mult ca bărbații, iar acum acest obicei s'a răspândit și între școlarii de ambe sexe. Aceste stări îngrijorătoare pe mulți oameni cu cugetare cinstită îi îndeamnă, să caute ceva leac. Aceste stări teribile trebuie să aibă ceva bază. Marele profet al lui Dumnezeu în următoarele arată motivul acestor stări:

⁵⁸ Iehova în 1914 a așezat pe tronul său pe regele său uns. (Psalm 2 : 6) După care s'a încins un război în cer; de o parte erau Isus Christos și îngerii lui, iar de cealaltă parte erau Satan și îngerii său; în urma acestui război, Satan a fost aruncat jos din cer. (Apocalips 12 : 7—9) După cum ne spune pe mai departe însemnarea, cerurile s'au bucurat că Satan a fost aruncat jos din cer; iar tot în acel timp a fost declarat: „Acuma a venit mântuirea, puterea și domnia Dumnezeului nostru, și stăpânirea Christosului lui.“ (Apocalips 12 : 10) Mai departe spune profetul lui Dumnezeu: „Vai de voi pământ și mare! Căci Diavolul s'a pogorât la voi, cuprins de o mânie mare, fiindcă știe bine, că are puțină vreme.“ (Apocalips 12 : 12) Prin aceasta arată profetul, că Diavolul își concentrează toată atenția asupra pământului. Cuvântul pământ, înseamnă un lucru, care controlează sau păzește treburile de pe pământ. Pentru aceasta am văzut în timpul împlinirii acestei profeții mare nedumerire între aceia, cari au în mână cârme și țârilor, ei însă nu sunt în stare să recunoască cauzele strâmtorării mari. (Luca 21 : 25, 26) „Marea“ din această profecie înseamnă pe masele poporului, cari se neliniștesc pentru starea lor: ce devine din zi în zi mai rea. Deci cauza decăderii morale al acestor zece ani trecuți, aceste scripturi o arată bine.

⁵⁹ Este deci convingătoare dovada, că Diavolul are controlul asupra treburilor pământești. Marele profet al lui Dumnezeu a prezis stările de azi. Satan acuma își duce la îndeplinire planurile sale bine chibzuite și cu sfortări disperate caută să întorcă omenirea dela Iehova Dumnezeu; și vrea să prăpădească omenirea întreagă în vârtejul fărâdelegii. El știe, că timpul culminant este aproape; faptele și desfrânările nebune pentru aceia au ajuns azi la o așa mare blăstămăție, și arată o situație atât de disperată.

⁹⁰ Politiciani și domnitori comerciali pot încerca să dreagă situația; preoții pot să predice, că pe ce cale ar putea aduce pe pământ stări ideale; ei toți împreună pot să facă și contracte de pace, și pot să declare, și aceia, că pot asigura pământului pace statornică; cu toate acestea silința lor unită, va da greș.

⁹¹ Nu există o putere pământească, care ar putea lecuî năcazurile de azi. Controlul îl are organizația lui Satan; mâinile poporului sunt legate. Acum sunt mai ni mulți oameni de bine, atât în afară de sistemele religioase, cât și în sistemele religioase, cari cu puteri unite caută să îndrepte stările de azi; dar aceasta nu le va reuși.

⁹² Există însă un leac, și acesta este singurul leac bun. Este foarte important, ca popoarele și națiunile de pe pământ să aibă ocazie să cunoască acest leac. Pentru aceasta și-a propus de țintă revista noastră publicarea astorfel de înștiințări. Este foarte important, ca poporul să cunoască izvorul năcazurilor, pentru că numai așa este în măsură să aprecieze îndeajuns modul stârpirei celui rău. Dacă vedem din ce se compune organizația lui Satan, și cât este de nemiloasă, blăstămată, nelegiuită, imorală, sângeroasă și cât de puternică, atunci vom putea aprecia și aceia, că o putere cu mult mai mare este de lipsă pentru nimicirea ei. Imediat vom înțelege că puterea omenească nu este în stare s'o facă. Și dacă recunoaștem și aceia, că presupusa „religie creștină,” în politica lumii — sprijinește, ajută și susține pe aceasta organizație diavolească, cu drept cuvânt putem presupune, că așa numita „creștinătate organizată” nu este religia lui Dumnezeu, ci a Diavolului, și vom cunoaște și aceia, că „creștinătatea organizată”, face parte din organizația Diavolului. Așa vom înțelege și aceia, că pentru ce persecută preoții și conducătorii religioși de azi, pe creștinii cercetători ai Bibliei, cari cu umilință vestesc adevărul.

⁹³ Nici când n'a fost atât de important ca acum, să înțeleagă oamenii adevărul. Satan face cele mai dispera e efortări, ca să rețină pe oameni dela cunoașterea adevărului. Pe mulți domnitori pământeni îi înșală și orbește, și pe popor îl ține într'o stare oarbă față de adevăr. Ce este dar de făcut, ca oamenii să cunoască adevărul?

⁹⁴ Iehova a declarat lămurit prin profetul Isaia și celelalte părți ale Scripturii, că El vrea să numicească organizația Diavolului, dorește să cadă așa, ca să nu se mai scoale; El va face socoteală cu toate lucrurile nelegiuite de pe pământ, și le va pune capăt, și voiește să pregătească pământul pentru lucrarea restatornicirii, ce se va începe în curând sub domnia lui Christos.

⁹⁵ Isus a poruncit unșilor, că înainte de prăbușirea completă a organizației Diavolului, trebuie să îndeplinească o mare lucrare de mărturie, după care apoi va veni sfârșitul. (Matci 24 : 14) Este deci clar, că unșii trebuie să vadă deosebierea dintre organizația dușmanului și cea a lui Sa-

tan și să se conformeze cu totul cerințelor organizației lui Dumnezeu, și să dovedească credincioșie deplină față de El.

Intrebări pentru studiul berean

1. Se contrazice oare expresiunea „pământul rămâne în etern” cu textul din fruntea articolului: „Pământul se clatină, cade și nu se mai ridică”?
- 2—3. Explică relația Babilonului, Egiptului, și a Asiriei, ce o au cu organizația actuală a lui Satan! Ce însemnătate importantă are Babilonul, și pentru ce? Ce judecată cade asupra Babilonului?
- 4—10. Arată prin comparație, cum a imitat Satan, părțile mai importante ale organizației lui Dumnezeu! Ce scop a urmărit Satan prin această faptă stăruitoare a sa?
11. Cum este situația prezentă în legătură cu I Moise 3 : 15?
12. Descrie cele „două semne” apărute în cer! Când și cine vor cunoaște pe acelea? Explică însemnătatea lor!
- 14—16. Descrie stările, cari îndreptătesc sfatul: „Cumpără dela mine alifie de ochi, ungeți ochii, ca să vezi!” Ce trebuie văzut?
17. Ce a fost scopul învederat al lui Dumnezeu, cu acela, că a lăsat să se pregătească însemnări despre Babilon, Egipt și Asiria, și lasă acum pe poporul său să le cerceteze, spre a le înțelege?
- 18—20. Ce se poate aștepta în privința aceasta dela Diavol și dece? Asemănă situația poporului de acum cu aceia a poporului Izrael din Egipt, și arată ce mare importanță are azi mărturia adevărului.
- 21—22. La ce se referă expresiunea „creștinătate” și „păgânătate”? Arată, că creștinătatea este creștină într'adevăr?!
- 23—24. Arată învățăturile false cele mai bătătoare la ochia ale creștinătății! Numește cauza încurcătorei! Arată, dacă faptele și cuvintele (lăudăroșia) lor se unesc?
- 25—26. Ce învățătură trebuie să tragem din purtarea lui Isus față de afacerile lumii? Față de aceasta cum s'a purtat preoțimea?
- 27—29. Fă asemănare între Izrael și biserica creștină, în privința 1) organizației, 2) ținerii legământului, și 3) al urmărilor aptelor lor!
- 30—32. Dovedește din Scriptură și cu exemple, că un popor poate să se împărlățească de aprobarea lui Dumnezeu, dacă numai atâta face, că chlamă în ajutor numele lui Dumnezeu și al Domnului Isus Christos?
- 33—34. Ce este arătat cu numele „Babilon”? Arată rolul ei de „mamă” în legătură cu „desfrânările” altor organizații religioase!
- 35—36. Arată și relația ei cu organizațiile politice și comerciale ale lumii!
37. Pentru ce este organizația lui Satan numită „lume”? În ce legătură s'au cu ea popoarele și națiunile? Ce scop servește însemnarea profetiei despre vechiul Egipt. Ce este arătat în expresiunea, că pe Domnul nostru în Egipt l'au rășignit?
- 38—39. Descrie creștinătatea în rolul ei preumbrit prin bogăția și puterea militară a Egiptului! La ce arată aceasta în ce privește spiritul conducător al acestei organizații? Explică, pentru ce s'au botezat în religia creștină elementele comerciale ale epocii noastre?
- 40—42. Arată, cum a ilustrat Asiria veche, îndeosebi pe politicianii creștinătății! Ce închipue acela, că Asiria a primit religia Diavolului din timpul acela?
- 43—45. Arată, faptul, că Asiria veche, era o organizație sângeroasă „plină de minciuni și silnicie”, și că ilustrează egoismul și fătăria creștinilor din zilele din urmă?!
- 46—47. Ce spune Pavel despre „timpurile primejdioase” din „zilele din urmă”? Însemnarea lui cum se poate aplica asupra elementului religios al creștinătății?
48. În ce măsură s'au arătat elementele stăpânitoare în Egipt, Babilon și Asiria, la următoarele domnii mondiale? Explică, pentru ce „creștinătatea” romană, este atât de interesantă și atât de păgână?

49-51. Arată, dacă Britania, Statele Unite sau Liga Na-
 52-53. Arată împlinirea profeției din Matei 24 :9!
 54-55. Cum s'a descoperit dela 1918 incoace activitatea
 „bălaurului roșu“?
 56-57. Descrie, cum a influențat războiul mondial stă-
 rile morale de pe pământ!
 58. Când a izbucnit războiul în cer? „Cu ce rezultat?
 Cum au primit aceasta sus în cer? Ce înseamnă „pă-
 mântul“ și „marea“?
 59-61. Au ceva efect năzuințele omenești, față de pu-

hoiul crescând al nelegiuirii de pe pământ? Pentruce?
 62. Este disperată starea poporului? Ce știm noi lămu-
 rit despre măreția puterii, care va aduce eliberare popo-
 rului?
 63-64. Pentruce este deci atât de important, să se ve-
 stească hotărîrea lui Iehova cu privire la zdrobirea or-
 ganizației dușmanului și la eliberarea poporului?
 65. Cine va răspândi acum vestea eliberării? Pentruce
 este atât de important, ca unșii să vadă clar situația
 prezentă?

W. T. 15. Octombrie 1929.

Numele său

„Eu sunt Iehova, acesta este numele meu, și nu voi da mărireă mea altuia, nici lauda mea chipurilor clopote.“
 — Isaia 42 : 8.

NUMELE lui Iehova este cel mai importan-
 obiect de discuție ce se pune înaintea tutu-
 ror creaturilor inteligente. Unii au hotărî-
 rit asupra acestui punct de discuție prin aceea, că
 s'au alăturat de partea lui Iehova și acum laudă
 și preamăresc numele său. Oricine, care dorește
 să primească odată viață vecină, trebuie să facă
 aceasta. Iehova astfel vorbește prin profet despre
 unșii săi, cărora vrea să le deie nemurire și slujba
 cea mai înaltă ce poate să fie în organizația sa:
 „Fiindcă mă iubește, zice Domnul, de aceea îl voi
 izbăvi, căci cunoaște numele meu.“ (Psalm 91 :
 14) Acești unși în măsură ce se apropie de îm-
 plinirea speranțelor lor, ei vorbesc cu următoarele
 cuvinte, pe cari profetul le pune pe buzele lor:
 „În ziua aceea se va cânta următoarea cântare în
 țara lui Iuda: (Iuda înseamnă starea aceloră, ca-
 ri fără frică preamăresc și laudă numele lui Ieho-
 va) Avem o cetate tare, Dumnezeu ne dă mân-
 tuirea, ca ziduri și întăritură. Deschideți porțile,
 ca să intre neamul cel neprihănit și credincios.“
 (Isaia 26 : 1, 2) La care ei răspund lui Dumnezeu
 prin gura profetului: „Calca dreptului este nepri-
 hănirea: tu care ești fără prihană netezește căra-
 rea dreptului.“ — Isaia 26 : 7, 8.

² Între Iehova și membrele organizației sale
 este iubire imprumutată. Ei s'au luptat cu toate
 piedecile și au biruit în adevăr, și ei vor fi mar-
 torii căderii organizației dușmanului. Cu privire
 la aceasta spune profetul lui Dumnezeu: „În ziua
 aceea va lovi Domnul cu sabia lui aspră, mare și
 tare (prin reprezentantul său mare și glorios)
 Leviatanul, șarpele fugar (Asiria), și
 Leviatanul, șarpele cel înelat, (Babilon), și va u-
 cide bălaurul de lângă mare (Egiptul), (care se
 află între elementele nămurătoare ale lumii). În
 ziua aceea cântați o cântare asupra vicii celei mai
 alese (Sion, organizația binecuvântată a lui Dum-
 nezeu): Eu Domnul sunt păzitorul ei, eu o ud în
 fiecare clipă; eu o păzesc zi și noaptea, ca să n'o
 vatăme cineva.“ (Isaia 27 : 1—5) Profetul despre
 aceea vorbește astfel, cari sunt aleși pentru sco-
 pul, ca să preamărească numele lui Iehova, și cari
 vestesc nume lui. — Fapte 15 : 14; I Petru 2 : 9,
 10; Isaia 2 : 4.

³ Acuma aceea, cari se încred în Iehova și în
 îngrijirile sale pentru eliberarea omenirii câștiga-

tă prin sângele fiului său iubit, și și-au consacrat
 neimpărțit viețile lor lui Dumnezeu, și au biruit
 lumea, se bucură și așa vorbesc: „Sufletul ne'a
 scăpat, ca pasărea din lațul păsărarului, lațul s'a
 rupt și noi am scăpat. Ajutorul nostru este în
 numele Domnului Iehova, care a făcut cerurile și
 pământul.“ (Psalm 124 : 7, 8) Apreciind privile-
 giul de a cunoaște numele său, ei zic: „Doamne
 numele tău rămâne pe vecie, Doamne pomenira ta
 ține din neam în neam.“ — Psalm 135 : 13.

⁴ Când Iehova pune nume unei creaturi, atun-
 ci numele acela are o anumită însemnătate. Însă
 când se numește El însuși, aceasta este și mai im-
 portant pentru creaturile sale. Când se numește
 Dumnezeu pe sine, aceasta înseamnă, că El este
 creatorul cerului, pământului și al tuturor lucru-
 rilor bune, și este dătătorul de viață al tuturor
 aceloră, cari ascultă de El. Când însă se prezintă
 sub numele Iehova, acest nume se referă la inten-
 ția sa ce o are față de creaturile sale.

⁵ Iar când se prezintă sub numele Dumnezeu
 atotputernic, aceasta înseamnă, că puterea lui
 este nemărginită, și că nimenea nu i se poate îm-
 potrivi.

⁶ Iar sub numele de Domnul oștirilor, se arată
 cași Dumnezeu atotputernic al războiului, care
 va nimici pe toți aceia cari nu se vor lăsa de fără-
 delegi.

⁷ Cu ocazia venirii lui Isus pe pământ, Iehova
 s'a prezentat de Părintele ceresc al creațiunii noi
 de pe pământ, prin care a arătat, că El este izvo-
 rul de viață al tuturor aceloră, cari vor trăi când-
 va în sferile cerești.

⁸ Se mai numește și Cel prea înalt, prin care
 dă în știre, că este mai resus de orice, totdeauna
 lucrează din iubire și cu dreptate și în adevăr cărmuește
 marea univers. Cine înțelege adevărurile
 acestea, acela începe să înțeleagă și însemnătatea
 mai profundă a cuvintelor lui Isus: „Și aceasta
 este viața vecinică, ca să te cunoască pe tine sin-
 gurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Christos, pe
 care l'ai trimis tu.“ — Ioan 17 : 3.

Permiterea păcatului.

⁹ De mai multe secole domnește în lume răul.
 Răul intrupat în adevăr este Satan, și el este ace-
 la, care a stăruiet cu atâta îndârjire în faptele re-

= 1192

le. El a întemeiat pe pământ o organizație puternică, pământul l'a udat cu sânge de om, a îndemnat pe oameni la fărâdelegi și crime, pe oameni și pe îngeri i-a împins în mizerie. Atotputernicul, după cum arată și numele său este mai presus de orice, și putea să nimicească încă de mult pe Satan, și pe toți făcătorii de nelegiuri. Pentru ce nu a făcut? Prin faptul, că Dumnezeu nu a nimicit pe cei răi, și nu a împiedecat urmările răului, a permis să stăpânească răutatea. Pentru ce?

" Adeseori se răspunde, că răul pentru accia a fost permis, ca omenii prin experiență, iar îngerii prin observare să cunoască urmările foarte rele ale păcatului. Acest răspuns însă nu motivează îndeajuns permisiunea răului. Expresiunea: „că păcatul să fie văzut tare păcătos prin lege“ numai odată apare în Biblie. Aici apostolul vorbește despre relația Evreilor față de legământul legii, și încă la 4000 de ani după păcatul omului și începerea agoniei.

" Este adevărat, că omul învață din experiență, și că păcatul conduce la suferință și moarte; însă și accia au suferit și au murit, cari din toate puterile lor s'au silit să trăiască după dreptate. O mare parte din cei adormiți au murit când erau încă copii, priceperea lor nu a fost atât de dezvoltată, ca să fi putut învăța sau alege în privința urmării păcatului. Mulți însă au murit bătrâni, și erau încă copii în privința minții; aceștia nu au învățat nimica din experiențe. Când vor fi înviați din morți și vor fi aduși la cunoștința lui Dumnezeu, unii nici atunci nu se vor supune, unii ca aceștia nu au nici un folos din experiențe, și vor fi nimiciți. Mulți îngeri au experimentat de pe urma păcatului, și totuși nu este o singură Scriptură, care ar dovedi, că ei ar fi tras folos din experiențe sau observațiuni.

" În tot cazul este adevărat, că acele creaturi, cari vor primi dela Dumnezeu viață vecinică pentru supunerea lor neștrămutată față de Dumnezeu, vor învăța, că păcatul conduce la moarte; dar după cum se vede aceasta nu motivează îndeajuns permisiunea răului celui mare, pe care Satan l'a săvârșit în decursul veacurilor trecute. Deci aceasta trebuie să aibă un motiv mult mai important.

" După cum se vede motivarea mai temeinică a permisiunii răului — ce o dovedește și Scriptura — este următoarea: Iehova Dumnezeu voiește să-și arate puterea sa mai presus de orice, dreptatea sa strictă, înțelepciunea sa desăvârșită și iubirea sa deplină la timpul său hotărât tuturor creaturilor sale inteligente, prin care fapt, dorește să dădă pe seama acelor, cari îl iubesc, și își păstrează neprihănirea, calea pentru o ocazie deplină în ce privește credința și încrederea față de Dumnezeu, ca ei să poată câștiga și să primească binecuvântările vieții vecinice. Aici deci punctul mare al discuției este numele și cuvântul său, și motivul principal pentru permisiunea răului îl formează curățirea (justificarea) numelui său.

" Răscularea lui Lucifer a adus la iveală în diat următoarea întrebare de discutat: Cine este Dumnezeu cel prea înalt? Prin urmare numele cuvântul lui Iehova a fost amestecat în această întrebare. Dumnezeu a creat pe omul desăvârșit, căruia i-a spus, că dacă va călca legea, va trebui să moară. Lucifer a fost numit de apărătorul omului, care imediat după aceasta a privit înțelepciunea și puterea sa de egală valoare cu a lui Iehova. Lucifer a crezut, că este destul de înțelept și puternic, ca să poată împiedeca moartea omului; pe de altă parte, dacă ar nimici pe om, prin aceasta ar putea dovedi imperfecțiunea înțelepciunii lui Dumnezeu; pentru că prin executarea sentinței de moarte s'ar dovedi, că Dumnezeu nu putut crea un astfel de om, care să-și fi putut păstra neprihănirea în fața lui Dumnezeu. Această presupunere o sprijinește foarte bine cartea lui Iov din Biblie.

" Dumnezeu hotărât că putea să nimicească imediat pe Adam și pe Lucifer, și ar fi putut crea un alt om desăvârșit, și un alt păzitor ar fi putut pune în Eden de apărătorul omului în persoana unei ființe spirituale și putea să înceapă dinaind popularea pământului. Prin aceasta Dumnezeu și-ar fi arătat numai puterea și dreptatea sa nemăsurată. Însă alte creaturi ale stăpânirii sale puteau să spună, că nereușirea omului dovedește imperfecțiunea înțelepciunii Creatorului, prin care fapt ar fi fost zdruncinată baza credinței desăvârșite și a încrederei neștrămutate. În acest caz nu mai era ocazie să se arate, că Dumnezeu poate fi drept față de om și totodată poate chiar să îndrepte pe om. Prin aceasta nu era ocazie să dovedească iubirea desăvârșită a lui Dumnezeu, și creaturile să aibă cunoștință despre accia, „Dumnezeu este iubire“.

" Satan și-a pus înțelepciunea și puterea împotriva puterii și înțelepciunii lui Dumnezeu. După răscularea sa, Satan și-a pierdut iubirea, dreptatea, pentru aceasta nu a putut pune iubire și dreptate împotriva iubirii și dreptății lui Iehova. Deci dacă el ar fi putut dovedi în fața altor creaturi, că Iehova nu l' poate întrece în privința înțelepciunii și puterii, prin aceasta ar fi putut dărâma încrederea acelor ființe față de Dumnezeu dacă ar fi putut ajunge aceasta, atunci acele creaturi s'ar fi întors dela Dumnezeu și s'ar fi dovedit necredincioase față de Dumnezeu. După cum se vede faptele de nelegăduit, Satan a convins majoritatea oamenilor, că Dumnezeu nu este atât puternic, nici nu este înțelept în mod desăvârșit și nici nu este iubitor și drept. Despre aceasta convins el și pe mulți îngeri, pe cari i-a înduplecat să urmeze calea lui nelegiuntă.

" Satan a folosit diferite unelte pentru ajungerea scopurilor sale. El pe mulți oameni i-a înduplecat să creadă minciuna cea dintâi, anume că Dumnezeu, că omul are înăuntrul său un suflet nemuritor, deci nici nu poate muri; prin această minciună pus pe Dumnezeu de mincinos și imperfect în p

vința înțelepciunii și puterii. Satan pe mulți i-a făcut să creadă, că Dumnezeu a făcut un loc, care va servi pentru chin vecinic, în care loc va chinui în etern mari mulțimi de oameni; prin aceasta Satan a voit să dovedească, — și pe mulți i-a făcut să creadă — că Dumnezeu este lipsit de iubire și dreptate.

¹⁸ Dumnezeu putea să nimicească după răsculare pe Satan, lucrurile sale, și pe toate creaturile rele. Că nu a făcut aceasta, nu dovedește deloc, că pentru toate năcazurile, suferințele, bolile, accidentele și pentru moarte Dumnezeu este răspunzător. Aceste lucruri au izvorit tot din păcat, ca urmările naturale ale călcării legii lui Dumnezeu. Răul și fărădelegea în acel înțeles le-a permis Iehova, că nu a pus capăt lucrării lor. Această însă nu dovedește, că nu va veni un timp, când Dumnezeu le va pune capăt; și deloc nu dovedește nici aceea, că Dumnezeu o clipă doară să fi aprobat răul. (Psalm 5 : 5; 145 : 7; Proverbe 6 : 16—19) Cuvântul, său dovedește înțelepțește și clar, că la timpul său Dumnezeu va nimici pe toți cei răi și nelegiuiți. — Psalm 145 : 20; Naum 1 : 9.

¹⁹ Marele preț de răscumpărare a omenirii Iesus Christos, nu are nici o legătură, cu marele timp al permisiunii răului. Prețul de răscumpărare este îngrijirea iubitoare a lui Dumnezeu cu privire la restatornicirea omenirii. Prețul de răscumpărare imediat după prezentarea lui în cer ca jertfă pentru păcat, sau oricând mai târziu se putea folosi în interesul restatornicirii omenirii; dar răul a tot înaintat până în zilele noastre. De la prezentarea prețului de răscumpărare ca jertfă pentru păcat, Dumnezeu a făcut alegerea bisericii sale, corpul lui Christos și a adus-o laolaltă. Alegerea bisericii lui Dumnezeu, nu a fost cu influență asupra lungimei timpului permisiunii răului, biserica a fost alasă, cu toate că răul a stăpănit. Dumnezeu a făcut următoarele: A lăsat pe Satan să-și urmeze calea lui nelegiuită, dar imediat ce sosește timpul său stabilit, va pune capăt cu severitate lui Satan și reprezentanților săi nelegiuiți. Purtarea lui Satan față de Dumnezeu a fost totdeauna o purtare provocatoare. Satan despre Iov a zis lui Dumnezeu: „Încearcă-l cu suferințe, și vei vedea, că te va blestema în față.” Dumnezeu a permis lui Satan, ca să-și întindă mâna asupra lui Iov și să-l încerce; Iov însă în toate suferințele sale și-a păstrat neprihănirea și încrederea față de Iehova Dumnezeu.

²⁰ Satan știe, că Dumnezeu a zis, că pământul l'a creat pe seama omului, și că omul trebuie să pună pământul sub stăpânirea sa. Știe și aceea, că scopul declarat înainte a lui Dumnezeu a fost acela, de a popula pământul cu oameni desăvârșiți, dar ca condiție a cerut supunere deplină dela om. (Isaia 45 : 12, 18; I Moise 1 : 28; 2 : 17) Privind înțelesul lucrului, Satan cam așa a vorbit către Dumnezeu: „Tu nu poți crea pe pământ un astfel de om, care să-și poată păstra neprihănirea, și care în baza legilor tale să primească bine-

cuvântare și viață vecinică pe pământ.” Satan a pus astfel la discuție cuvântul lui Dumnezeu. Cu toate acestea Dumnezeu a zis: „Așa va fi cuvântul meu care iese din gura mea; nu se va întoarce la mine deșert, ci va împlini toate câte am voit, și va prospera în toate câte l-am trimis.” (Isaia 55 : 11) În discuție a fost cuprins și cuvântul lui Dumnezeu, și ce est rezultatul? Cu alte cuvinte Dumnezeu așa a vorbit către Satan: „Fă numai răul ce'l poți face, dar Eu voi dovedi, că cuvântul meu tot va sta.”

Cuvântul său

²¹ Servul și profetul credincios al lui Dumnezeu a scris: „Înainte sfântului tău templu mă voi prostern, și voi lăuda numele tău pentru îndurarea ta și adevărul tău, căci mărit-ai făgăduința (cuvântul) ta peste tot numele tău.” (Psalm 138 : 2) Chiar la începutul experiențelor omului Dumnezeu și-a dat cuvântul, că va „ridica o sămânță”, care va nimici pe Satan și lucrurile lui. Dumnezeu își va ținea cuvântul fără de cea mai mică abatere. Dumnezeu a chemat pe Avraam, și i-a dat cuvântul și i-a promis, că va ridica o sămânță, prin care va elibera și binecuvânta toate națiunile de pe pământ. Dumnezeu a dat cuvântul său și lui Moise, că va ridica un mare profet preumbrit prin Moise, care va fi eliberatorul poporului. Mai departe a trimis pe profetii săi, cărora le-a dat cuvântul său, ei cu credincioșie și credință au vestit cuvântul lui Dumnezeu, anume au profețit, că un om va veni pe pământ, care va fi credincios lui Dumnezeu, și că pentru credincioșia aceasta va trebui să sufere mari persecuțiuni; că va suporta păcatele omenirii și că va suferi moarte înjosoare, dar nu pentru păcatele sale; că va fi înviat din morți, va fi mărit în cer, și prin moartea sa va câștiga prețul de răscumpărare pentru omenire; și că va deschide pe seama omenirii calca ce duce la îndreptare. (I Moise 22:17; V Moise 12 : 15—18; Osea 13 : 14; Mica 5 : 4; Psalm 16 : 10; Isaia 53 : 1—12; 55 : 1—4) Toate aceste profeții s'au împlinit în Iesus Christos, fiul iubit al lui Dumnezeu. — Ioan 3 : 16; Matei 20 : 28; I Timotei 2 : 3—6.

²² Dacă am spune, că Dumnezeu a permis răul în scopul, ca să se cunoască urmările rele ale păcatului prin experiențe aceasta ar însemna, că răul a fost săvârșit cu aprobarea lui Iehova. Care dacă s'ar fi întâmpiat cu învoirea lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu ar fi răspunzător pentru răul (păcatul) din lume. Aceasta însă nu poate fi drept, pentru că Dumnezeu nu are plăcere de fărădelegi (păcat). (Psalm 5 : 5) El urește răul (păcatul), și nu poate să aproabe așa ceva ce urește.

²³ Pavel nu spune, că Dumnezeu a permis răul, în scopul, ca răul mare a păcatului să se cunoască prin experiențe. Apostolul Pavel a explicat legea și poruncile lui Dumnezeu. (Romani 7 : 7—13) Dumnezeu a dat lui Izrael legile și poruncile sale.

Miezul legii lui Dumnezeu îl exprimă următoarele cuvinte: „Să nu ai alți dumnezei afară de mine. Să nu-ți faci chip cioplit, nici vre-o înfățișare a lucrurilor cari sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai jos decât pământul.“ — II Moise 20 : 3, 4.

²¹ Isus următoarea poruncă a numit-o de cea mai importantă: „Iubește pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din tot cugetul tău. Aceasta este porunca cea mai mare și cea dintâi.“ — Matei 22 : 37, 38.

²² Legea și poruncile lui Dumnezeu au arătat, că ce mari păcătoși sunt aceia, cari caută să-și împărțească devotamentul lor între Dumnezeu și Diavol. Evreii erau datori să se supună legilor și poruncilor lui Dumnezeu, deoarece ei s'au învoit la aceasta. Ei însă nu au fost credincioși în această privință, și Dumnezeu i-a aruncat din pricina necredinciosiei lor. Din explicarea apostolului Pavel reesă, că, dacă nu ar fi fost legea, el nu ar fi putut cunoaște partea rea a păcatului; însă legile și poruncile i-au descoperit, cât de nelegiuți sunt aceia, cari cu toată susțin, că cunosc și fac voia lui Dumnezeu, totuși altcum lucrează.

²³ Dumnezeu a voit să arate, că El ne nimenea nu'l aprobă, care caută să împărțească sentimentele sale între Dumnezeu și Diavol, pentru că numai Iehova este singurul Dumnezeu adevărat. Cine iubeste re Dumnezeu din toată inima, din tot cugetul, și din toată puterea sa, acela necondiționat stărueste lângă Dumnezeu. Apostolul Pavel arată, ca pe o regulă, că aceia sunt plăcuți înaintea lui Dumnezeu, cari îl iubesc și îl servesc necondiționat. Această regulă înseamnă deci, că la timpul său fiecare va ajunge la cunoștința adevărului, și că fiecare trebuie să aibă ocazie, ca să steie pe una sau pe cealaltă parte, ori să steie cu totul de partea lui Iehova, ori împotriva lui Iehova.

²⁴ Nu putem spune, că Dumnezeu pentru aceia a permis răul cu voința și cu aprobarea sa, ca să poată câștiga răscumpărarea sa prin fiul său iubit. Înțelepciunea desăvârșită a lui Iehova ar fi putut hotărî în fața cricării caz ce s'ar fi dat; deci când păcatul a intrat în lume în urma respunerei omului, înțelepciunea lui Dumnezeu ar fi putut ține piept și față de această situație, și s'a și îngrijit în privința tuturor împrejurărilor născute din aceasta.

²⁵ Faptele înregistrate în Scriptură sunt următoarele: Adam era om desăvârșit, și i-a fost pus în vedere, că violarea legii lui Dumnezeu atrage după sine sentința de moarte. Lucifer a tras la îndoială această hotărîre a lui Dumnezeu când a declarat omului „nu muriți chiar de călcați legea lui Dumnezeu“. Adam în simțămîntul său egoist și în lipsa de iubire temeinică față de creatorul său, a urmat cu voința, sfatul lui Satan. Satan așa s'a cugetat: Dacă Dumnezeu va omori pe Adam, prin aceasta îți arată imperfecțiunea înțelepciunii sale, și se va descoperi, că nu poate să creeze un astfel de om, care și-ar putea păstra neprihă-

nirea. Iar dacă nu'l omorâ, atunci rămâne mincinos. Astfel deci a fost pus la discuție cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul și numele lui Dumnezeu, și curățirea (justificarea) cuvântului și numelui său, este mult mai important, decât orice învățătură, pe care creaturile sale ar fi câștigat-o din experiențe.

²⁶ Procedura urmată de Iehova, și arătată de Scriptură este următoarea: Satan s'a răscolat și a pus la cale răul, și a tras la îndoială cuvântul și numele lui Dumnezeu. Dumnezeu așa a vorbit: Satan a tras la îndoială cuvântul și numele meu, las să facă orice rău poate face, fiul meu Logos mă iubeste, și El cu bucurie va face voia mea. Prețul de răscumpărare a omenirii îl voi câștiga prin El. El va deveni om, și îi voi da ocazie, ca să se poată jertfi în interesul aducerii prețului de răscumpărare pentru omenire. Și exact aceasta s'a întâmplat. În lucrarea aceasta și la aducerea în acțiune a înțelepciunii, ca intenția lui Dumnezeu cu privire la câștigarea prețului de răscumpărare să fie pusă în aplicare, iubirea lui Dumnezeu s'a arătat. Dumnezeu a știut, că El poate să învie pe Isus din morți; aceasta a și făcut-o.

²⁷ În urma păcatului lui Adam, moartea s'a lăsat asupra întregii omeniri ca moștenire. (Romani 5 : 12) Dumnezeu lucrând mînat de iubirea sa, a dat la moarte pe fiul său unul născut, ca toți aceia, cari cred într'însul să poată primi viață vecinică. (Ioan 3 : 16) Care procedură plină de iubire urmată de Dumnezeu va fi făcută de cunoscut tuturor la timpul potrivit. În scopul ca să fie supuși Domnului prin Christos, ca să poată primi ocazie să primească darul vieții și să fie îndepărtați la viață. — Romani 5 : 18; 6 : 23.

²⁸ Cu veacuri înainte de venire lui Isus pe pământ, Dumnezeu și-a dat cuvântul, că Isus va veni, și a prezis și aceia prin cuvântul său, ce va face Isus când va veni. Dumnezeu și-a ținut cuvântul și l'a mărit. Aceasta dovedește cu convingere, că Iehova Dumnezeu a știut înainte, că El va trimite pe pământ pe omul Isus, care în toate împrejurările și totdeauna va păstra neprihănirea sa. Dumnezeu prin aceasta a dorit să dovedească, și a și dovedit de fapt, că El este drept și își ține cuvântul; prin aceasta Isus a câștigat cu totul pentru Iehova întrebarea din discuția pusă de Satan.

²⁹ Iehova a permis lui Satan să facă tot ce poate pentru a face să cadă Isus și să'l înstreleze dela Dumnezeu, cum a permis aceasta și în cazul lui Adam. Adam ca om a fost desăvârșit în toate privințele, și Isus ca om asemenea a fost desăvârșit din toate punctele de vedere. Ei au fost exact deopotrivă. Deoarece altfel Isus nu putea fi jertfă de răscumpărare. Adam nu și-a păstrat neprihănirea, și nici nu s'a putut apăra pentru aceasta faptă a sa. Isus și-a păstrat neprihănirea și Iehova l'a făcut de mîntuitorul lumii și l'a înzestrat cu cea mai însemnată slujbă din univers.

³⁰ Prin aceasta Iehova a dovedit măreția cuvântului său; a dovedit, că puterea cea mai înaltă

este în mâna lui, că este drept, și îndreaptă pe toți aceia, cari se încred în îngrijirile sale de mântuire, a dovedit pe mai departe, că înțelepciunea lui este desăvârșită și deplină, și iubirea cum se poate numai arăta, El a arătat-o în cea mai mare măsură. Cei ce se încred în Iehova Dumnezeu, ei știu, că El a adevărit dreptatea cuvântului său, și că punctul de discuție pus de Satan în privința cuvântului lui Dumnezeu, a fost câștigat spre mărirea vecinică și binele lui Dumnezeu.

²¹ Iehova a vorbit prin profeții săi și când a trimis pe Isus marele său profet, și a făcut să se vestească cuvintele adevărului său prin Isus, fapta aceasta au întărit-o lucrurile profetite înainte, de profeți. (Evrei 1 : 1, 2) Începând dela acest timp, Dumnezeu a ales din lume o clasă de bărbați și femei consacrată pe deplin lui Dumnezeu, cari au fost primiți în legământul de jertfă a lui Isus Christos și pentru aceasta au fost și sunt expuși ca ținte, persecuțiilor mari din partea lui Satan și al agenților săi.

²² Dintre cei chemați unii s'au dat de partea lui Satan, dar numărul trebuincios al celor chemați și-au păstrat neprihănirea, au stăruit cu hotărâre lângă numele și cuvântul lui Dumnezeu, și s'au bucurat de încrederea și paza lui Iehova. Acești credincioși cu bucurie zic acum: „Cântați-i cântare nouă (lui Iehova) ... căci drept este cuvântul lui Iehova și toate faptele sale sunt cu credință.” (Psalm 33 : 3, 4) „Iarba se usucă, floarea cade, dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în etern.” — Isaia 40 : 8.

²³ Dela Abel până la profetul Ioan a trăit pe pământ o ceată mică, al acelora, cari au fost puși de servii și profeții lui Iehova, și cărora le-a încredințat cuvântul său. Pe aceștia, Satan și agenții săi i-au persecutat în tot modul cum numai se poate închinui, ei însă în mijlocul tuturor persecuțiilor și-au păstrat neprihănirea și au stăruit cu credinciosie lângă Dumnezeu. Ei au crezut și s'au încrezut fără condiție în cuvântul lui Dumnezeu. Și când Isus Christos va domni nevăzut și va binecuvânta pe oameni, ei vor fi domnitorii văzuți peste întreg pământul. (Evrei 11 : 1—40; Psalm 45 : 17; Isaia 32 : 1) Dumnezeu prin aceasta iarăș va mări cuvântul său și îl va întări și punctul de discuție cu privire la cuvântul său îl va rezolva spre mărirea și binele său.

Numele său

²⁴ Satan chiar dela început s'a apucat să defaimă numele lui Iehova. Din batjocură și murdărie a înduplecat pe oameni, ca să se numească după numele lui Dumnezeu. (I Moise 4 : 26) Babilonul, Egiptul și pe toate celelalte stăpâniri mondiale Satan le-a organizat și le-a înzestrat cu religia sa diavolească; și pe acelea, dar mai cuscămă pe elementul fals religios l'a înduplecat să defaimă numele lui Iehova. Toate religiile organizate de sub soare — afară de adevărata creștinătate — în formă deschisă sau ascunsă, numai defaimă

au adus asupra numelui lui Iehova. Profetul sfânt a scris: „Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Iehova.” (Psalm 33 : 12) Însă văzut-am în 1929 o singură națiune de pe pământ, al cărui Dumnezeu este Iehova, și care este acel popor sau națiune, care ține cu toată puterea la Dumnezeu și la onorarea numelui său? Oamenii ar trebui să știe ce să răspundă la această întrebare. Dar vorbind pe drept o astfel de națiune nu există. Pe terenul cărmuirii națiunilor de pe suprafața pământului religia, politica și comerțul lucrează mână'n mână împreună; dumnezeul lor este Satan, cu toatecă înafară se numesc după numele Domnului. — II Corinteni 4 : 3, 4; Ioan 14 : 30; I Moise 4 : 26.

²⁵ În trecut, Dumnezeu a pus cuvântul său înaintea numelui său, dar acuma a sosit timpul, ca să preamărească atât cuvântul, cât și numele său. Numele și cuvântul său este mărit acuma în Sion, organizația sa. (Psalm 102 : 16; 132 : 13) Dintre aceia, pe cari Dumnezeu i-a chemat este o rămășiță pe pământ, pe cari i-a onorat cu aceea, că le încredințează cuvântul său, ca să pună mărturie pentru numele său. Dumnezeu i-a ales pe aceștia să fie „un popor pentru numele său”. (Fapte 15 : 14) Lor le spune Iehova: „Am pus cuvintele mele în gura ta, și te-am acoperit cu umbra minii mele, ca să plantez cerul și să întemeiez pământul, și să zic către poporul Sionului: Tu ești poporul meu.” — Isaia 51 : 16.

²⁶ A sosit timpul pentruca întrebarea cea mare din discuție să se rezolveze pe vecie: Cine este Atotputernicul? În cursul veacurilor trecute, Dumnezeu a permis celui rău să ducă la împlinire răutatea lui. Dar în anumite timpuri, și-a pus înainte mai pronunțat și mai clar numele mai ales, pe scama acelora, cari iubesc pe Dumnezeu. (II Samuel 7 : 23; Isaia 37 : 1—36) Sunt unii cari susțin, că sunt creștini și învățătorii religiei creștine, dar ei trage la îndoială cuvântul lui Dumnezeu cu privire la crearea omului, nesupunera și căderea lui și mântuirea prin sângele lui Christos; prin aceasta ei defaimă numele lui Iehova. Ei învață niște învățături religioase, cari nesfințesc numele lui Iehova și vestesc pe față că se alipesc de organizația Diavolului. Procedura lor este batjocorirea și defăimarea Domnului. „Și dupăcum Iane și Iambre se împotriviră lui Moise, astfel și aceștia se împotrivesc adevărului, oameni prăpădiți la minte, nalămuriți în ce privește credința. Dar nu vor înainta mai departe; pentrucă nebunia lor va fi învederată tuturor.” (II Timotei 3 : 8, 9) Să-ârșirea răului are hotare, și Satan și reprezentanții săi au ajuns acest hotar. Întrebarea pusă în discuție referitor la numele Atotputernicului, acuma va fi rezolvată pentru totdeauna. Cine este deci Dumnezeul Atotputernic?

²⁷ Iehova zice: „Eu sunt Iehova, acesta este numele meu, și nu voi da mărirea mea altuia.” (Isaia 42 : 8) Iehova va arăta acuma înaintea oamenilor orbiți, puterea lui mai presus de toate,

înțelepciunea, dreptatea și iubirea sa. El ordonă tuturor popoarelor și națiunilor să se strângă la un loc, și pe reprezentanții Diavolului îi cheamă să vorbească și să dovedească dreptatea faptelor lor, sau să recunoască adevărul, că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat. După aceea întorcându-se către rămășița lui credincioasă, așa vorbește: „Voi sunteți martorii mei... că Eu sunt (Dumnezeu) înainte de mine nici un Dumnezeu nu a fost, nici nu va fi după mine.” — Isaia 42 : 8--12.

” În sfârșit această mare întrebare pusă la discuție, va fi deci rezolvată; Iehova dă în știre, că aceasta o va face prin pustiirea lui Satan și a organizației sale blestemate. Înaintea marelui război de nimicire, El comunică prin martorii săi credincioși cu popoarele și națiunile, că va pune capăt existenței celui rău. Iehova adună națiunile la lupta cea din urmă. El declară sentința sa înaintea lor, aruncă asupra lor aprinderea mâniei sale drepte și va nimici pe Satan și pe organizația sa. (Itefania 3 : 8) Cu aceasta se va pune capăt permisiunii răului.

” În loc să fi nimicit pe Satan imediat la început, Dumnezeu a permis lui Satan, ca să continue calea sa nelegiuită și să se împotrivescă Lui cu toate uneltile sale, cari îi stau la dispoziție. Într-o timp și-a păstrat cuvântul și numele său la accia, cari cu sinceritate au dorit cunoașterea adevărului, și s'au purtat cu dreptate. Pe unii ca acestia, Dumnezeu i-a păzit față de atacurile dușmanului. După ce Satan a făcut tot ce a putut, pentru a trage la îndoială iubirea, puterea, înțelepciunea, dreptatea și măreția lui Iehova; în războiul cel mare va pune capăt birurilor nelegiuite de pe pământ ale lui Satan. Prin aceasta Iehova va dovedi puterea sa mai presus de toate, atotputernicia sa, dumnezeirea sa eternă și calitatea sa de cel prea înalt asemenea căruia nu este nimeni altul. Prin aceasta va face să amuțească toate creaturile, și atunci nimeni nu va mai putea spune, că este și alt cineva asemenea lui Iehova Dumnezeu. Pe aceasta cale se poate dovedi cu mai mult efect înaintea creaturilor, că este numai un singur Dumnezeu atotputernic.

” Iehova, va înlătura orbirea oamenilor ca să-l cunoască tot și să știe, că pentru ajungerea vieții vecinice nu există altă cale, afară de calea eroită de dânil; și că la aceasta conduce calea patfei fiului său Iubit Iesus Christos. Iehova astfel deschide calea pentru credința încrederea deplină față de El, ca toate creaturile să ieie la cunoștință, că El este Dumnezeu atotputernic, că El este drept și înțelepciunea sa este desăvârșită; că El s'a îngrijit de înțeleptarea omului, că El este iubire, deoarece este expresiunea desăvârșită a neogospului.

” Atunci toate creaturile vor ști, că Satan este dușmanul lui Dumnezeu și al tuturor acelor creaturi, cari caută să se poarte drept; că pentru toate ne dreptățile și fărădelegile săvârșite pe această lume, el este răspunzător, și el trebuie să

fie tras la răspundere. Despre dânsul a lăsat Dumnezeu, Domnul să se scrie încă demult: „Ti câți te cunoștii între popoare se vor îngrozii tine; între-o clipă vei fi pierdut și în etern nu mai fi.” — Ezechiel 28 : 19.

” Oamenii vor lua la cunoștință, că Iehova este singurul Dumnezeu, adevărat, și El este puterea lor credincioasă și atotputernic. El prin profetul său le spune: „Întoarceți-vă la mine și mă lăsați-vă toate marginile pământului! Căci Eu sunt Dumnezeu și altul nu este. Pe mine însumi nu jurat; mântuirea a ieșit din gura mea, un cuvânt nu se va înturna, căci tot genunchiul se va curba înaintea mea, și orice limbă va jura pe mine.” — Isaia 45 : 22, 23.

” Profetul a prezis și accia, că vor zice oamenii când vor cunoaște adevărul: „Și în ziua, aceluia vor zice: Iată acesta este Dumnezeul nostru așteptăm, ca să ne mântue, acesta este Iehova așteptăm; ne vom bucura și ne vom desfăta mântuirea lui.” (Isaia 25 : 9) „Și Iehova va fi ge peste întreg pământul, în accia zi numai Domn va fi și numai numele lui.” Zaharia 14

” Profetul vorbește în numele acelor care au cunoscut pe Dumnezeu și au credință și încredere deplină în El: „Iehova tu ești Dumnezeu pe tine te înalță și laud numele tău; că tu ai făcut lucruri minunate, și sfaturile tale cele de demult rătatu s'au credincioase și adevărate.” (Isaia 1-4) Oamenii prin aceasta vor manifesta partea lor aprecierea atotputerniciei Atotputerniciei lui, înțelepciunii sale desăvârșite și al iubirii fără sfârșit.

” Spre a dovedi pe mai departe, că în permisiunii răului și eliberarea omului de răutate, motivul cel mai important îl constituie războiul (justificarea) numelui și cuvântului Iehova, a scris profetul: „Deaccia zi casei lui Iehova: Așa zice Iehova Domnul; nu pentru voi să a lui Izrael fac aceasta, ci pentru numele cel sfânt, pe care l'ați pângărit între popoarele mijlocul cărora ați venit. Căci voi sfințiți numele cel mare, care s'a pângărit între popoare care l'ați pângărit în mijlocul lor; și vor cunoaște popoarele, că Eu sunt Iehova, zice Iehova, Domnul, când mă voi sfințiți între voi înaintea ochilor lor.” — Ezechiel 36 : 22, 23.

” Satan a îndupăcat pe Izrael la necredință și față de Dumnezeu; și pentru răul ce s'a făcut și ce se mai face între celelalte națiuni și popoare pe pământ asemenea tot el, acest răzvrăt nelegiuit, este răspunzător. Izraeliții, poporul ales al lui Dumnezeu pentru aceasta au fost ser și prețuși înaintea lui Dumnezeu. Deci Dumnezeu nu pentru dânsii, ci pentru numele i-a mântuit, aceasta îndoit dovedește accia permisiunea răului nu numai pentru a arăta tuturor răutatea mare a păcatului, ci cu mult mai mult, s'a întâmplat pentru curățirea (justificarea) eternă a numelui său înaintea tuturor creaturilor sale. După ce accia, cari iubesc adevărul, vor

Împreună cu profetul: „Fii lui Dumnezeu, dați Domnului (Iehova), dați Domnului (Iehova) slavă și cinste. Dați Domnului slava cuvenită numelui lui. Închinati-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte.” — Psalm 29 : 1—2.

¹⁰ Rămășița credincioasă a urmașilor lui Christos acumă preamăresc și cântă lauda numelui lui Iehova pe pământ. (Isaia 12 : 4—6) Și oamenii vor preamări în etern numele Dumnezeului atotputernic, când vor cunoaște iubirea sa. Profetul lui Dumnezeu a prezis înainte lauda măririi numelui său de pe buzele lor, pe care vor cânta-o când se vor stabili în pace în împărăția sa. „Înălțați lui Dumnezeu strigăte de bucurie toți locuitorii pământului. Cântați slavă numelui său, măriți slava lui prin laudele voastre. Ziceți lui Dumnezeu: Cât de înfricoșate sunt lucrările tale. Din pricina mărimii puterii tale, vrăjmașii tăi te linguesc. Tot pământul se închină înaintea ta și cântă în cinstarea ta, cântă numele tău.” — Psalm 66 : 1—4.

¹¹ Dela timpul lui Isus încoace, acest timp este cel mai binecuvântat pe seama creștinilor. Aceia, cari s'au consacrat pe deplin Domnului au privilegiul binecuvântat, că să pășească ca martori pentru numele Celui prea înalt. Afară de aceasta mai este în curs de împlinire o altă mare profecție „Și spiritul (Iehova marele spirit și fiul său iubit, II Corinteni 3 : 17) și mireasa (lăudând pe Dumnezeu în templu, psalm 25) zic: Vino! Și cine aude să zică: Vino! Și cine însetează să vie și cine dorește să ia apa vieții în dar.” (Apocalins 22:17) Las să vie deci toți, cari iubesc adevărul, și să steie de partea lui Iehova. Las să vorbească, accia cari iubesc pe Iehova, și altora lucrurile sale minunate. „Lăudați pe Domul, chemați numele lui. Faceți cunoscut printre popoare isprăvile lui. Cântați, cântați în cinstea lui. Vorbiți despre toate minunile lui. Să se bucure inima aceloră ce caută pe Domnul.” Psalm 105 : 1—3.

Întrebări pentru studiul berean

- 1—3. Care este întrebarea cea mai importantă pusă la discuție înaintea tuturor creaturilor? Intrucât este importantă rezolvarea acestei întrebări? Cum se poartă unii credincioși față de privilegiile ce li se impun? Ce promisiune conține pe seama lor versul 14 din psalmul 91? Ce cântare vor cânta ei „în ziua acela în pământul lui Iuda”? Ce lucru va face Iehova? Cum se îngrijește de Sion, dupăcum arată Isaia 27 : 2—3?
- 4—8. Ce însemnătate importantă au acele numiri pe cari Iehova le dă creaturilor sale? Explică însemnătatea acelor numiri deosebite, cu cari se numește Iehova însuși!
- 9—12. Cine este răspunzător pentru lucrarea răului pe pământ? În ce măsură a ajuns răul să stăpânească? Numai în ce înțeles se poate spune, că Dumnezeu a permis răul? Cum se motivează adeseori permisiunea răului? Explică din ce scop s'a întâmplat aceasta, și că este destul de potrivită această motivare?
- 13—14. Spune un astfel de motiv, care este mai cuminte și se poate crede! Ce întrebare pusă în discuție sprijinește motivarea aceasta? Explică pentruce a fost pusă o astfel de întrebare la discuție?!

15. Ce altă cale putea Dumnezeu să urmeze? Arată punctele slabe ale unei purtări de acest fel!

16, 17. Ce însușiri ale lui Dumnezeu le-a tras Satan la îndoială? În ce măsură a fost Satan împiedecat în această privință? Intrucât a influențat Satan pe alții în privința atotputerniciei lui Dumnezeu? Ce sistem folosește Satan pentru ducerea la împlinire a scopurilor sale?

18. Explică, că Dumnezeu este de vină pentru suferințele și moartea omului, pentru faptul, că nu a nimicit pe Satan?

19, 20. Arată, că permisiunea răului privind miezul lucrului stă în legătură cu aplicarea prețului de răscumpărare sau cu alegerea bisericii lui Dumnezeu?

21. Când și cum a descoperit Dumnezeu îngrijirea sa cu privire la răscumpărarea omenirii? Cum s'au împlinit aceste profecții?

22—25. Dumnezeu pentru aceia a permis răul, ca omul să învețe să cunoască natura și urmările păcatului din experiențe? Ce înseamnă expresiunea „ca păcatul să fie văzut foarte rău prin lege”?

26. De ce mare importanță este stăruința lângă Iehova? Cum va veni probarea credincioșiei, pe cine va atinge și când?

27—29. Intrarea păcatului schimbă scopul lui Iehova? Ce atitudine a avut Satan cu această ocazie? Cum s'a purtat Iehova față de această provocare?

30. Ce urmare a avut păcatul lui Adam? Cui se va da ocazie pentru cunoașterea îngrijirii lui Dumnezeu cu privire la răscumpărare și restatornicie?

31. Arată știut-a Dumnezeu înainte, că Isus se va dovedi credincios în serviciul său!

32-33. Fă asemănare între Isus și Adam în privința 1) naturii și perfecției, 2) credincioșiei și al rezultatului pentru dansii și pentru alții, și în privința puterii, dreptății, înțelepciunii și iubirii lui Dumnezeu.

34-36. Pe cine a folosit Dumnezeu de martori înainte de ce a trimis pe Isus pe pământ? Cine au fost de atunci martorii lui? Asemănă aceste două clase de martori laolaltă în privința măturiei, credincioșiei, și experiențelor lor și ca pe niște unelte, ce stăruesc lângă numele lui Iehova, cari laudă numele său, și în privința moștenirii lor din viitor.

37, 38. Intrucât au cinstit și recunoscut oamenii numele lui Iehova? Explică o astfel de stare! Ce mare schimbare este în fața noastră în privința aceasta? Prin ce unelte se va publica această veste de bucurie cu lumea?

39. Arată din Scriptură, că Iehova în anumite timpuri a mărit numele său. Pentruce? Cum a fost întunecată întrebarea „ce mare? Ce însemnătate are timpul prezent în privința acestui punct.

40—43. Ce scop are Iehova prin acela, că adună popoarele și națiunile? Cum va fi rezolvată întrebarea în sfârșit? Cum va aduce aceasta curățirea numelui lui Iehova și binecuvântarea oamenilor?

44. Descrie înjosirea lui Satan (Lucifer) și soarta lui din urmă, cum a prezis aceasta Isaia profetul lui Dumnezeu!

45—47. Când oamenii vor junge la cunoștința adevărului, cum se vor purta față de acela? Cum vor crede și se vor încrede în Dumnezeu acela, cari li vor cunoaște?

48, 49. Ce dovadă avem în Ezechiel 38 : 22, 23 cu privire la permisiunea răului? Explică pentruce au nesfințit numele lui Iehova Izraelii și creștinătatea!

50. Cum prețuește acumă rămășița numelui lui Iehova? Cum vor privi oamenii numele său, când împărăția sa dreaptă va funcționa?

51. Care este situația de azi a creștinului adevărat? În ce măsură este importantă judecarea potrivită a privilegiului și răspunderii lor?

W. T. 1929, 15 Noemvrie